

[Ib Christensen.]

tilfældet for centrum-demokraternes vedkommende, er det for retsforbundet det saglige og det politiske indhold af forslagene, der er afgørende, og ikke det at undgå et eventuelt folketingsvalg.

Det er altså ud fra en saglig og politisk vurdering af disse forslag, at jeg på retsforbundets gruppes vegne kan anbefale de to forslag.

Skal der spares — og det skal der — og vi ved, at de sociale udgifter udgør 40 pct. af de offentlige budgetter, kan man ikke friholde et område som dette. Fru Hanne Reintoft nævnte, at i mange arbejderhjem må begge forældre arbejde ude. Det må også mange funktionærer. Hvorfor? Bl. a. fordi vi har verdens hårdeste skattetryk.

Kan man derfor, uden at der sker sociale forringelser — for det er naturligvis en betingelse — gennemføre ændringer i det bestående system og i lovgivningen, således at man hjælper dér, hvor behovet er, så ser vi det som et fremskridt, og det kan man med lidt god vilje godt sige om disse forslag. Jeg håber at kunne opfatte dem på den måde, at det, man tilsigter, er et skridt, om end et meget beskedent skridt, i retning af den opgave- og byrdefordelingsreform, der kan give kommunerne større selvstyre og skære noget af det overdrev væk, som også findes på dette område.

Vi kan derfor tiltræde, både at man laver maksimumsgrænser for tilskuddene, og at man gennemfører besparelser for staten og for så vidt også ved at beskære overdrevet på refusionsområdet påvirker kommunerne til at foretage mere økonomiske dispositioner. Man kan vel også derved indirekte medvirke til en mindre grad af institutionsanbringelse og måske opmuntre kommunerne til at investere noget mere i det opsøgende og forebyggende arbejde, så folk kan blive lidt længere i deres hjem.

Fru Ebba Strange nævnte, at der er stor forskel på behovet f. eks. på Nørrebro og i Hellerup, og det er så rigtigt, som det er sagt, men så kan svaret da ikke være, at fordi behovet er stort på Nørrebro, skal man også i Hellerup yde meget store refusioner. Svaret må så være, at så må vi satse på at hjælpe de steder, hvor behovet virkelig foreligger, og hvem kan bedre end kommunen skønne over dette?

Kan man så langs ad vejen — men det tager nok desværre sin tid — gennemføre en opgave- og byrdefordelingsreform, hvorved man gennem bloktilskud virkelig hjælper de økonomisk svagt funderede kommuner, kan man derigennem også hjælpe dér, hvor de sociale behov findes.

Selv om disse forslag stadig væk bygger på refusionsprincippet, kan det dog fortolkes som et beskedent skridt i retning af et sådant system, i retning af en opgave- og byrdefordelingsreform og i retning af en overgang til bloktilskudssystemet. Hvis dette er en rigtig fortolkning — og det håber jeg det er — er det også en af grundene til, at retsforbundet kan anbefale disse forslag. Vi ser dem som et forsøg på en bortskæring af visse overflødigheder på området. Vi ser dem ikke som sociale forringelser. Kan det udførligt over for udvalget dokumenteres, at der er tale om sociale forringelser, er vi villige til at afhjælpe eventuelle mangler eller behov, der måtte vise sig, men vi kan ikke se, at dette her er andet end særdeles fornuftige dispositioner.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslagene. Det er de fleste, der har gjort det, og det er jeg da glad ved, selv om jeg nok har mærket en vis bekymring hos de fleste for, at forslagene skulle få uheldige bivirkninger. Jeg skal være den første til at indrømme, at forslagene ikke løser alle problemer på dette område på tilfredsstillende vis, men de skal ses som et forsøg på at bane vejen for visse ændringer.

Når fru Eva Gredal spørger, om meningen bag det fra regeringens side er, at vi vil sigte mod en mere central styring for at skaffe et ensartet serviceniveau, så kan jeg for så vidt sige både ja og nej til det spørgsmål. Man håber på herigennem at påvirke kommunerne, som har ansvaret for den daglige drift, i en bestemt retning økonomisk, det kender vi fra tidligere. Det vil sige, at mit svar må være, at det er meningen, at man vil prøve på at øve en vis styring gennem et vist økonomisk incitament til kommunerne, så de kan tilrettelægge deres handlinger derudfra i det omfang, de selv finder det er rigtigt og hensigtsmæssigt.

Det er jo meningen, at dette foruden at